

5233 1ste Beh. af Lovf., hvorev. Regj. bemynd. t. at medd. den „danske Landmandsb.“ forstf. Beg. 5234

Serogfirindstyvende Møde.

Tirsdagen den 13de Februar Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden vi begynde Forhandlingen af den første Sag paa Dagsordenen, skal jeg foreløbig meddele, at de 2 Valg, der ere opførte som Nr. 2 og 3 paa Dagsordenen, ville blive at foretage efter Reglerne for Forholdstalsvalg efter Begjering af forskjellige ærede Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Fortsættelse af 1ste Behandling af „Forslag til Lov, hvorev Regjeringen bemyndiges til at meddele „den danske Landmandsbank, Hypothek- og Verelbank i Kjøbenhavn“ forskjellige Begunstigelser.“

J. M. Mørk: Jeg bad om Ordet i sidste Møde, efter at jeg havde hørt et Par andre ærede Talere, fordi det forekom mig, som om mine Ord vare opfattede derhen, at jeg var imod Lovforslaget. Jeg tror, at man, efter at have læst mine Udtalelser, maa erkjende, at dette er en Misforstaaelse. Jeg ønsker ikke paa nogen Maade at berede dette Lovforslag saadanne Banfæltgheder, at Loven ikke kunde komme ud, men paa den anden Side kan jeg ikke Andet end mene, at en saadan Sag bør undersøges paa en saa grundig Maade, at den ikke i den Henseende staar tilbage for den ingenlunde korte og ingenlunde lette Fremgangsmaade, som er fulgt med Hensyn til Kreditforeningerne. Det vil erindres, at overfor Kreditforeningerne — og jeg tænker her navnlig paa Kreditforeningen for Kjøbstadeiendomme, hvorom der blev forelagt Forslag for et Par Aar siden — blev der forhandlet med Ministeren om, hvorvidt Reserverfondens Størrelse skulde være 5 eller

7½ pCt. Naar nu, som jeg har tilladt mig at paavise, denne Reserverfond i Virkeligheden er det Bæste, som er analogt med Kreditforeningernes Reserverfond, medens derimod det solidariske Ansvar gaar op imod den Rest af Aktiekapitalen, som her ikke forlods er lagt hen til Reserverfonden, eller — om jeg saa maa kalde det — til den 5 pCt. Sikkerhedssum, saa er det jo klart, at man stiller disse Obligationer paa en ganske anden, let Maade med Hensyn til Sikkerheden, end man har fundet det fornødent at gjøre overfor de andre. Jeg skal villig indrømme, at der er den Forskjel tilstede, at man ikke har givet disse Obligationer den Begunstigelse, som man har givet Kreditforeningsobligationerne, nemlig at kunne anbringes som offentlige Midler, men ikke desto mindre kan det ikke negtes, at ved et Papir, som man giver et Slags Garanti eller et Slags Stempel, hvorev det kommer ud i Markedet og paa en Maade kommer til at blive opfattet som noget Egnende som Kreditforeningsobligationer, maa det være af Bigtighed, at det omtrent svarer til disse, thi naar dette ikke sker, faae let begge Slags Papirer en vis Skygge over sig, og dersom disse Obligationer ikke skulde fortjene den Tillid, som man maatte vente og ønske af dem, saa vilde dette tillige noget svække Kreditforeningsobligationerne. Jeg mener derfor, at det kunde være rigtigt at undersøge Sagen nøiere, navnlig i et Udvalg, og vi have jo ved flere Leiligheder udtalt os meget sikkert om, hvor hurtig et Udvalg kan arbejde, ja, jeg tror endog, at det under den Sag, som umiddelbart før denne var til Forhandling, fra enkelte Sider blev paastaet, at et Udvalg kunde arbejde overordentlig hurtig, naar det blot vilde, og jeg skjønner derfor ikke rettere, end at et Udvalgs Nedsættelse ikke kan bringe denne Lov til at falde. Der er et Par Punkter, som ere blevne berørte, og som jeg skal tillade mig at omtale. Dette gjælder da navnlig det Spørgsmaal, om hvilken Sikkerhed der kan ydes, for at de resterende 60 pCt. virkelig